

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1404

гр. София, 04.04.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
закрито заседание на 04.04.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

като разгледа дело номер **2293** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на А. В. Семенов, роден на 10.03.1985 г.,
гражданин на Р, чрез адв. М М срещу разпореждането за допуснато предварително
изпълнение на заповед № 2581 от 12.03.2011 г. на директора на Столична дирекция на
вътрешните работи, с която са наложени принудителни административни мерки –
„принудително отвеждане до границата на РБ” и „забрана за влизане в РБ за срок от пет
години”.

С допълнителна молба от 01.04.2011 г. жалбоподателят посочва, че поддържа
искане за отмяна на самата заповед № 2581 от 12.03.2011 г. на директора на СДВР, а не
само срещу разпореждането за допускане на предварителното ѝ изпълнение.

Съдът намира, че искането за отмяна на допуснатото предварително изпълнение
на заповед заповед № 2581 от 12.03.2011 г. на директора на СДВР е допустимо. Видно
от самата заповед същата е връчена на адресата си на 12.03.2011 г., като жалбата до
Административен съд С град е подадена чрез административния орган с вх. № ЯМГ –
676 от 17.03.2011 г. с дата на пощенското клеймо – 15.03.2011 г. Следователно, жалбата
срещу допуснатото предварително изпълнение на заповедта е подадена в рамките на
3-дневния срок по чл. 60, ал. 4 от АПК. Разгледана по същество е и основателна.

Разпоредбата на чл. 60 от АПК оправомощава административния орган да
включи в административния акт разпореждане за предварителното му изпълнение,
когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се
защитят особено важни държавни или обществени интереси, също при опасност, че
може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от
закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима
вреда. Преценката за наличие на тези фактически основания се извършва от
административния орган въз основа на всички доказателства по административната
преписка. В производството по съдебно обжалване на разпореждането, за да провери
неговата законосъобразност, включително дали са налице обстоятелствата по чл.60,

ал.1 от АПК, които налагат предварително изпълнение, съдът трябва да разполага с мотивите на административния орган, довели до обоснования извод, че са заплашени животът или здравето на гражданите или особено важни държавни или обществени интереси, или има опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда.

Съдът при преценка на необходимостта от отмяна на предварителното изпълнение на заповед № 2581 от 12.03.2011 г. на директора на СДВР е длъжен да провери дали мотивите на административния орган за допуснато предварително изпълнение действително са в съответствие с предпоставките по чл.60 от АПК и дали се подкрепят от доказателствата към преписката. В процесната заповед, чието предварително изпълнение се обжалва като фактическо основание за допуснатото предварително изпълнение е посочено, че с оглед мотивите за издаване на заповедта и че съществува опасност изпълнението ѝ да бъде осуетено или сериозно затруднено, следва да бъде допуснато предварително изпълнение на административния акт. Административният орган обаче не е посочил въз основа на какви доказателства е стигнал до това предположение, както и не е изложил конкретни съображения, обосноваващи извода за наличието на опасност изпълнението на заповедта да бъде осуетено или сериозно затруднено. Налице е само едно декларативно изявление на административния орган, без същото да е подкрепено с надлежни доказателства и мотиви. Липсата на мотиви представлява съществено нарушение на административно-производствените правила и прави разпореждането за допускане на предварително изпълнение на процесната заповед необосновано и незаконосъобразно. Освен това съображенията, обуславящи извода на издателя на акта за налагането на конкретната принудителна административна мярка не представляват мотиви за издаване на разпореждане за допускане на предварителното му изпълнение, доколкото изискуемите предпоставки за издаване на разпореждане за предварително изпълнение на конкретен административен акт са тези по чл. 60, ал. 1 от АПК.

С оглед на горното съдът намира, че следва да бъде отменено допуснатото със заповед № 2581 от 12.03.2010 г. на директора на СДВР предварително изпълнение.

Съдът намира, че производството по делото следва да бъде прекратено по следните съображения:

С жалба вх. № ЯМГ – 676 от 17.03.2011 г., подадена от А. В. С., адресирана до АССГ се оспорва само разпореждането за допуснато предварително изпълнение на заповед № 2581 от 12.03.2011 г. на директора на СДВР. Жалбоподателят твърди, че административният орган не е преценил в съвкупност всички факти и обстоятелства и неправилно е възприето, че са налице предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК. Поддържа, че от момента на пристигането си в РБ лицето живее на семейни начала с Т О М, което обстоятелство не е взето предвид от административния орган при допускане на предварителното изпълнение на заповедта. В заключение моли съда на основание чл. 60, ал. 5 от АПК да разпреди спиране на предварителното изпълнение на административния акт.

С допълнителна молба от 01.04.2011 г. оспорващият посочва, че жалбата му е насочена срещу целия административен акт, а не само срещу частта, в която е допуснато предварителното ѝ изпълнение.

Заповед № 2581 от 12.03.2011 г. на директора на СДВР е връчена на адресата на 12.03.2011 г., като в нея изрично е посочено, че подлежи на обжалване по съдебен ред

пред АССГ в 14-дневен срок по реда на АПК. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена на 15.03.2011 г. (дата на пощенското клеймо), а допълнителната молба е от 01.04.2011 г., с която за първи път се прави изявление за оспорване на заповедта в нейната цялост. Следователно, срокът по чл. 149, ал. 1 от АПК за обжалване на административния акт е започнал да тече, считано от 13.03.2011 г. и е изтекъл на 26.03.2011 г. (събота, неработен ден), т.е. на 28.03.2011 г. – първият работен ден след 26.03.2011 г. Следователно, не може да се приеме, че е налице надлежно подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК жалба от А. В. С. срещу заповед № 2581 от 12.03.2010 г. на директора на СДВР, което обуславя извода за недопустимост на производството по делото.

Неспазването на срока за оспорване на индивидуалните административни актове е абсолютна процесуална пречка за разглеждане на жалбата по същество.

Водим от горното и на основание чл. 60, ал. 5 и ал. 6 и чл. 159, т. 5 от АПК, Административен съд С град, I – во отделение, IV състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ разпореждане за предварително изпълнение на Заповед № 2581 от 12.03.2011 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата съгласно допълнителна молба от 01.04.2011 г. от А. В. С. срещу заповед № 2581 от 12.03.2011 г. на директора на СДВР, с която на чужденеца са наложени принудителни административни мерки – „принудително отвеждане до границата на РБ” и „забрана за влизане в РБ за срок от пет години”.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 2293/2010 г. по описа на Административен съд С град, I отделение, IV състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен ъсд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: